

ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΩΝ ΩΔΕΙΩΝ

Σέ μιας έκτακτη συνεδρίασι, πού είχε γίνει λίγον καιρό πρό της κηρύξεως τοῦ 'Αλβανικοῦ πολέμου στὸ 'Υπουργεῖον τῆς Παιδείας όπό την προεδρίαν τοῦ τότε Διευθυντοῦ τῶν Καλῶν Τεχνῶν κ. Κωστῆ Μπαυτιᾶ εἶχαν κληθῆ ἐκπρόσωποι τῶν τριῶν Ωδείων τῆς πρωτειόσης καὶ τοῦ κρατικοῦ Ωδείου Θεσσαλονίκης γιόν νά συζητήσουν διάφορα ζητήματα ἀφορῶντα τὴν λειτουργίαν τῶν Ιδρυμάτων τούτων ὡς ἐπίσης τὸν τρόπον παροχῆς ἀδειῶν ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος τοῦ διδασκάλου τῆς μουσικῆς κ.ά. Πρώτον θέμα συζητήσεως ἐτέθη όπό τοῦ Προέδρου τὸ ποίης πρέπει νά είναι ή ἔννοια τοῦ τίτλου «Ωδεῖον» πού δικαιοῦνται νά φέρουν τὰ ἐλύγρι Ιδρύματα, ἐνδεχομένως καὶ ἔτερα ἀλλοχοῦ Ιδρυθόσιμενα τοιαῦτα, τὰ ὄποια καὶ νά μποροῦν νά θεωρηθῶν ισότιμα πρός τὰ ὅπο τὸν τίτλον *Conservatoire* λειτουργοῦντα εἰς τὰ μεγάλα κέντρα τῆς Ἑσπερίας.

Μετά συζήτησιν ἀπέφασιστη νά καθορισθεῖ ὅτι θὰ δικαιούται τὰ φέρει τὸν τίτλον Ωδεῖον πῶν Ιδρυμα παρέχον ἡ δινάμενον νά παρέξει τὴν «καθολικὴν μουσικὴν μόρφωσιν». Φυσικά ήθελον δριοθῆ τὰ προσόντα

τῶν καλλιτεχνικῶν διευθυντῶν τῶν Ιδρυμάτων τούτων, τῶν κυρίων κατ' εἰδικότητας συνεργαστῶν των, τὰ τῆς καθόλου ἐμφανίσεως των ὡς Ιδρυμάτων ἀνεγνωρισμένου κύρους, καὶ πάσης ἑτέρας λεπτομερείας ἀφορώσης τὸν τρόπον τῆς λειτουργίας των.

Ἐπηκολούθησε ἡ κήρυξις τοῦ πολέμου καὶ δέν συνεχίσθησαν αἱ συσκέψεις ἐπὶ τῶν θεμάτων τούτων. Ή ἐτης πρώτης τοιαύτης ληφθεῖσας ὡς δύνα ἀπόφασις ἔχει πάντως καταφανῇ οκοπιώτητα, διότι μᾶς καταπίζει ἐπὶ τῆς εὐρύτητος καὶ τῆς σημασίας τοῦ ἐργού των, δύπος ἐπίσης καὶ ἐπὶ τῶν σοβαρῶν ὑποχρεώσεων ποὺ ὑπέχουν Ιδρύματα ὑπὸ τοῦ Κράτους ἀνεγνωρισμένων ὡς 'Ωδεῖα.

Ο δρός «καθολικὴ μόρφωσις» σημαίνει βεβαίως πλήρη διδασκαλίαν τῶν θεωρητικῶν καὶ μουσικολογικῶν μαθημάτων, τῆς μουσικῆς ἐν γένει παιδαγωγίας, διδασκαλίαν διλων τῶν μουσικῶν ὄργάνων, τῆς φωνητικῆς μουσικῆς, μονωδίας χορωδίας καὶ μελοδραματικῆς, τῆς Δραματικῆς σχολῆς, τῆς ἐθνικῆς μας Βυζαντινῆς μουσικῆς καὶ παντὸς ἑτέρου μαθήματος συναφῶν πρὸς τὴν ἀτομικὴν ἡ διμαδικὴν διδασκαλίαν διλων ἀνωτέρω

ολῶν ποὺ πρέπει νά λειτουργούν εἰς ἔνα τοισθόν
Ιδρυμα.

Ἐύνοητον ποῖα τὰ προκύπτοντα δι' ἔκαστον τούτων
προβλήματα, πρώτων τῶν ὁποίων ἡ ἑξέρεσις καθηγη-
τῶν κύρους δι' ὅλους αὐτοὺς τοὺς κλάδους και τὰς εἰ-
δικτήτας, τὰς ζήτημα τοῦ ἀπαιτούμενου χώρου διὰ τὴν
κανονικήν παροχήν τῆς διδασκαλίας, τοῦ καταπομού
προγράμματος τοιούτου, διστε νά είναι δυνατὸν δόλο
οι φοιτῶντες εἰς σχολεῖα μέρκαι και τῆς μέσης ἐπικαίων
δεύτερων μαθητῶν καὶ μετρίων της περιφέρειας τῶν
σχολικῶν των μαθημάτων, καὶ τόσα ὄλλα
ζήτηματα πού τὰ γωνιάριαν καλά διδασκοντες και δι-
δασκόμενοι τῶν Ὡδείων μας.

Και αὖθις ἔλευσερνον οι καθηγηταὶ «ἄδρους» δι' δι-
λας τὰς σχολάς και ειδικότητας, θά ἔπειτα διά νά λει-
τουργήσουν μερικαί εἴς αὐτῶν και διλοκηρωθῆ τὸ πρό-
γραμμα τῶν Ιδρυμάτων μας νά διευρεθοῦν και ... μα-
θητῶι με πραγματικήν ἐπίδοσιν διστε νά είναι σκόπιμος
και αὐτῶν ἡ λειτουργία και νά μή μένουν μόνο «στό
χαρτί».

Και καλά, αι τάξεις πιάνουν, βιολιού, τραγουδιού
κλπ. Θά ἔχουν πάντοτε πολλούς μαθητάς διπάς μερι-
κούς και τό τελλό και τό φλάστο, διότι ἐκτὸς τοῦ διτι
σ' αὐτοὺς τούς κλάδους οι ἔχοντες ἀληθινήν ἐπίδοσιν θά
ἔχουν οι περισσότεροι μιά προοπτικήν ἐπαγγελματικής
σταδιοδροίας, θά ὑπάρχει και κάποιος ὀριθμός νέων
πού κοντά στὴν κλασική τους μόρφωσι, με τὴν διπολαν
θά βραχίονας τὸν ἐπαγγελματικὸν τους δρόμο, μαθητῶν
και ἔνα δργανο πώδε τό καλλιέργησον σοβαρά μὲν
ἀλλά ἐρπατεχνικῶς γιά νά ἔχουν και κάποια ψυχαγω-
γία τὶς διέρει τῆς σχολῆς τουν. «Ἐπίσης στὴ Δραματική
θά φοιτησουν πολλοί πού αισθανόνται διέρουν προ-
σόντα γιά τό θέατρο και στὴν Βυζαντινή ἀλλάς πού
θέλουν νά τὴν σπουδάσουν ή πού προορίζονται γιά λε-
ροφάτελα.

«Ἄλλα στὰ διάφορα πνευστὰ τί γίνεται; Καλά, στὸ
στὸ φλάστο ἐπίπειρον ὑπάρχουν και μερικοί ἐρπατεχνά,
και στὸ κλαρίνο περικο πού τὸ σπουδάζουν γιατὶ είναι
ἔνα δργανο πώδε θά βρούν δέδους νά τὸ χρησιμοποιήσουν
ἀλλά στὴν τρόμπα και τὰ λοιπά χάλκινα ποία είναι ή
προοπτική ἐκείνων πού τὰ σπουδάζουν; «Ἔχουν πάν-
τας τὴν ὑποχρέων τὰ «Ωδεία» νά ἔχουν τάξεις προπα-
ρασκευαστικὸν σχολείον στρατιωτικῶν μουσικῶν διπο-
σπουδάζουν νέοι πού θέλουν νά προπονηθοῦν γιά νά
καταταγοῦν στὶς μουσικές μας.

«ἇχομε και ἄλλα πνευστὰ διπάς τὸ δμποε και τό
φαγκότο πού πρέπει νά βρεθοῦν νέοι νά τὰ σπουδά-
ζουν με κυριωτέρη προοπτική νά ἀποτελέσουν μέλη
συμφωνικῶν ὄρχηστρῶν στὶς διποίες τὰ δργανα αὐτά
παταζουν κεφαλαιοῦ δρόλον. Μό ποσες είναι αὐτές οι
συμφωνικές ὄρχηστρες στὶς διποίες μπορούν νά ἐπλή-
ζουν διτι πάρα μόνο τὴν Κρατική μας ὄρχηστρα πού
ἔχει πλήρη τὰ στελέχη της. «Ἔστο δμως και θά βρε-
θοῦν νέοι πού διαγπαύν τόσο πολλά αὐτά τὰ δργανα
διστε νά θέλουν νά τὰ μάθουν και νά γίνουν μετά πο-
λυτελες γενεκής σπουδές ἀλλιμονοι καλλιτέχναις ικανοι νά
προσληφθοῦν μιά μέρα στὶς τέσσας συγκροτήματα, προ-
κύπτει γι' αὐτοὺς διλό ζήτημα, τό νά ἀποκήσουν και
ἔνα τέτοιο δργανο πού σήμερα κοστίζει πανάκριβα.

Και πῶς είναι δυνατὸν νά τό ἀποκήσουν; Είναι
φυσικό, ἐφ' δσον είναι ήδη δύσκολο νά βρεθοῦν μαθη-

ται γι' αὐτά τὰ δργανα πρόδις διοικήματον τόδο προγράμ-
ματος τῶν «Ωδείων, διτι και ἀν βρεθοῦν σὲ ποιὸν διλο-
γον θά ἀπαιτούθιν παρά... στα «Ωδεία» γιά νά τοὺς
τὰ προμηθέουσον, καταβάλλοντα αὐτά τὴν τόδο μεγά-
λη δαπάνη πού ἀπαιτεῖται γιά τὴν ἀγοράν των.

«Ἄφονοι είναι διλό ζήτημα σοβαρότατον διτι σὲ ἔνα
κτίριον «Ωδείων» διπού συντελεῖται αὐτή η «καθολική
μουσική μόρφωσις πρέπει νά τρόμπα λ.χ. νά διδάσκεται
τοῦ μια ἀπόμερη γνώσιν του διστε νά μπαρούν νά λει-
τουργοῦν και διλαι οι ὄλαις τὰς τάξεις χωρίς νά σημα-
τοῦν ἀναγκαστικῶς τὴν διάροιαν πού οι μαθηταὶ τῆς τρόμ-
πας θά δικούνται σὲ ἐμψυχες φρασεολογικές ἔξαρσεις
πού διτα καταλήγουν σὲ ένα θριμπευτικό φορτίσμα! Και
φυσικά τὰ «Ωδεία» πρέπει νά ἔχουν κτίρια τέτοια
διστε νά διαθέτουν ἀνάλογον ὀριθμόν αισθουσιών διδα-
σκαλίας τῶν πνευστῶν στὸν πιό διποκαρυωμένον χώρο των.
Η δυνατότης τουτοχρόνου διδασκαλίας ωριμέ-
νων σχολῶν τῶν «Ωδείων» χωρίς οι μέν νά παρενθοῦν
τοὺς δι εἰς τὸ έργον των ἀποτελεῖ ένα πρόβλημα πο-
λυπόκο πού μόνο μερικῶς μπορεῖ νά ἐπιλύθη διτα
καταρτίζονται τὰ προγράμματα λειτουργίας διπού τῶν
τάξεων.

Τὸ Κονσερβατούρι τῶν Βρυξελλῶν, τοῦ διποίου δ
ὑποφινιμένου διετέλεσα τακτικὸς καθηγητής, ἔχει κτί-
ριο πού ἀποτελεῖ διλόκληρο οἰκοδομικό τετράγωνο μα-
ζοῦ με τὴ μήδαλη αἰθουσα τῶν συμφωνικῶν συναυλιῶν
του, ὑπάρχουν δέ μακροι διάρρομοι κατὰ μῆκος τῶν
διποίων λειτουργοῦν αι διάφοροι τάξεις τῶν δργάνων
με γέρες πότες ἐφοδιασμένες ἐστοπεύσαν με ειδικούς
διπομωντήρες τοῦ ήδου εἰς τρόπον διστε νά ἀλλάσσεται νά
ἀκούωνται στὸ διάρρομο οι διάφορες φωνητικές ή ὄρ-
γανικές... ἔξαρσεις τῶν μαθητῶν τὴν διάροια τοῦ μαθη-
ματος των. Στὸ έργον τοῦ διαδρόμου και σὲ κάποιαν
πρός τὰ δεξιά καμπῆν τοῦ ὑπάρχει αἰθουσα ειδικῆς
γιά τὴν διδασκαλία τῶν ἀνωτέρων θεωρητικῶν ἔχουσα
πότες με διπολούς ἀπομονωτήρες εἰς τρόπον διστε π.
χ. καθηγητῆς τῆς φύγακας νά μή διαταράσσεται κατ'
ἐλλάσιτον στὴ δουλειά του πού ἀπαιτεῖ ίδιαιτέρα συ-
κέντρωσις πού τὴν γυναῖκα στὶς ἀπήκησες δεξιοτεχνι-
κῶν ἀναλαμπῶν τῶν μαθητῶν τάξεων τῶν δργάνων ή
λαρυγγιομῶν τῆς λειζέρας τῶν τάξεων τῆς μονωδίας.

Μό διλά αὐτά ἀπαιτοῦν γιά τὸν τόπο μας ἐγκατα-
στάσεις πολυδάπανες και ἀνεξάντητη προσπάθεια γιά
νά συνδυασθοῦν χωρίς να παρακολύεται τὸ έργον και
τῶν μέν και τῶν δε.

Τὸ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΝ πρόβλημα

Πολλὸ διμήραν ίδειν ἔδωσαμε με τὴν διάροια σὲ
γενεκής γραμμές ἀπεικόνιστο τῶν ὑποχρεώσεων ἔνδις «Ω-
δείων» ποια είναι αι ἀπαιτούμενοι δαπάναι. 1) Γιά τὴν
γεκατάστασις και θεραπεία διπού αὐτῶν τὰς ἀναγκῶν
του. 2) Γιά τὴν κανονική λειτουργία του.

Γιά νά πραγματοποιηθοῦν δια ἀπαιτοῦνται γιά νά
είναι πλήρες η ἐγατάστασις και δι εφοδιασμός ἐνδις «Ω-
δείου» ποια είναι αι ἀπαιτούμενοι δαπάναι. 1) Γιά τὴν
καταβάλλοντα αὐτά τὰς τάξεις χωρίς σημαντικά στοιχεῖα
πού διπούνται και μεγάλο ἐκκλησιαστικὸν δργανον ἀπαραίτη-
τον δι μόνον γιά τὶς συναυλίες πού θα διδούνται μέση
δραστηρία, καντάτες και ὄλαις τοιαύτα έργα αλλά και
γιά νά λειτουργεῖ σχολή ἐκκλησιαστικοῦ δργανοῦ στὴν
διπολαν και μεριδοφόρον ειδικοῖ ἐκτελεσται πού χρειά-
ζονται και σύν τῷ χρόνῳ θά χρειασθοῦν ἀκόμη περι-
στότεροι. «Αν σήμερον στὶς ἐκκλησίες μας δέν χρησιμο-
ποιεῖται διπάς στὶς ἐκκλησίες τῶν καθολικῶν ή τῶν δια-

μαρτυρούμενών τοιούθεν δργανών αὐτό δέν σημαίνει οτι σ μάλιστας συνωμάνων θά βπετρε νά ἔκτελνοται με συμψετοχήν ένδος καλού δργανίστα Έργα δ- πως ή Μίσσα Σολεμνίτας τοῦ Μπετόβεν, τὸ Ρέκβιου τοῦ Μότσαρτ ή τὰ μεγάλα ἐκκλησιαστικά ἔργα τοῦ Μπάχ, τοῦ μεγάλου αὐτού κάντορος τῆς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς

Εύνότερον ποιά δαπάνη ἀπαιτεῖται τόσο γιὰ τὴν ἀνέγερσι τέτοιας αιθουσῆς δσο καὶ γιὰ τὴν ἐν αὐτῇ ἀπαραίτητον ἔγκατάστασιν τέτσιου ὄργανου.

Οι εφοδιασμός ένδος Ωδείου μέ δλα τά παιτούμενα δργανα για την ἀρτίαν ἑκαδευνών τῶν μωθεν και τῶν νέων καλετέρων ἀποτελεῖ ἐπίσης μεγάλους δοπάνων διότι πλήν ωρισμένων κατηγορών πνευστῶν περι ὅν μιλήσουμε προηγουμένους, χρείαζονται και μερικά ἔγχροδα που δὲν πρέπει να μετακινοῦνται, δλλά μένουν μονίμως σε ένα Ωδείον δπως λ.χ. τα κοντραμπάσα εις παιτούμενους ορθίμων για να μπορούν να χρησιμοποιούνται σε συναυλίες.

Πλήν τούτων χρειάζονται καὶ μερικά δῆλα Ἑγχόρδοι που πρέπει νὰ ἔχει Ἔνα "Ωδεῖον ὅφελον νὰ παρέχει· καθαλικήν μουσικήν μόφωσιν δῆπος π. χ. *Violes de gambe* καὶ *violes d' amour* ποὺ εἶναι ἀπαραίτητοι ὅποις καὶ τὰ *clavescin* γιὰ νὰ δίδωνται συναυλίες τέτοιου τόπου μὲν εἰδικῶς γραμμένα ἥρμα. Εἰδὸς διάφορες *sociétés d' instruments anciens* συγκεντρώνουν σὲ πολλά μεγάλα μουσικά κέντρα μὲ τὶς συναυλίες των πλήθεων φιλομόδουσαν φαντατικῶν γιατοῦ τὸ εἴδος τῆς μουσικῆς ποὺ μᾶς δίνει ἐκείνες τὶς ἀφάτου αισθητικοῦ κάλλους ἀπολογίσεις. "Ἄς σημειώσωμε συνοπτικῶς δι τὶς συγκαταθίκες λεγομένες πρόσθετες ὑπὸ τὸν χρονοτάτη χορδές τους τὰ πολητὰ αὐτὰ ὅργανα τόσο οι λιδότυπες αὐτὲς βίδες δοσ καὶ τὰ *lidioutika* αὐτὰ τσελλά μᾶς δίνουν τὶς ὑπόβατες ἐκείνες ἀπηχήσεις ποὺ συνδυασμῷ μὲ τοῦ κλαβεσέον δημιουργούν τὸ συναύλιθμα μιᾶς ἀληθινῆς μουσικῆς τελετουργίας σὲ πλαίσιο πάντα μουσικῆς δωμάτων.

Θά τεθῇ βέβαια στό πολλούς τό έρωτάμα σν δια
άντα δεν δποτελούν πολυτελείς και δχι πραγματικής
άνηκες, ήρωτάμα στό δποτον δε δπαντήσμως δτι δ-
ποδηπτο πρεπει ν άντραρε προσοπική και γι ασάτ-
διότι δεν θα μένει μιά πρωτεύουσα δπώς αι Αθηναι
τον αλάνα τον δπαντα χωρις έκκλησιαστικον δργανον
και χωρις ωριμενες κατηγοριες δργανον δπως αι διετε
πον άναφερμε πρωταν πού έχουν κινετο τό προ-
σωπον τους και οδισθή μδλιστα και δεν είναι δπως
δεν ένιμαν των μερικοι μάλλον για μουσεια. Θα
πρεπει ν εγχων αόδυτο μια δπό τις περιφμεις δριες
τον Χαινδελ την εις ρε μειζον και μάλιστα δπώς ήταν
πατιγμένη αό τον μεγαλο Ζακόμπτ των Βρυξελλων με
την που ν γκαμα για ν διαπιστωνο ποδο πιο αι-
λέρια ήταν η ήγηηκη της σ'αδότο το δργανο δόκυ και
πιο κενη ποδ αόδυτο δπως ήταν πάνω στο τοέλλο
υνα. Ενα αό το καλλιέργεια Γκουρούνερωσιον.

Θά έπειτα ένα «Ωδείον» ως πλήρη βιβλιοθήκην φωδιασμένην δημόσια με τά έργα ποδήρους και πατριώτων για τα διδάσκαλοι των μαθητών και γιά λίγων των ειδών της συναυλίας δάλαι και με δύο τάραχα τά άντιπρωτευτικά της έξελιξες της μουσικής μέσου των αίλων από τα ποδάρια διαρρέεις διάφορων και με παλαιάν πειραιωφαίλαν σε έποκες ποδήρους που αποτελούσαν τους κυριαρχούσους σταθμούς της μουσικής δημιουργίας της ποδαρίζουν στα μουσικολογικά προγράμματα και ποδηλατικές διδάσκονται στο μάθημα της λοτορίας της αστοτικής.

"Αν κλείσουμε ἔδω τὸ κεφάλαιον τῶν ἔξδων ἐγ-
απατάσσεως καὶ ἔφοδιασμοῦ ἐνός "Ωδείου καὶ μποδε
τὸ ἀλλο τῶν ἔξδων τῆς λειτουργίας τον θά φθάσωμε
αἱ ἔκει σὲ ἀλλο δύσιδον, γὰρ τὴν Ισοκέλεισν τοῦ
προπολογισμοῦ τῶν Ιερυμάτων τούτων.

"Ενα Ωδείον χρειάζεται και έσωτερικον ὄρκετον προσωπικὸν διὰ τὴν τηροῦν τόσουν λογιστικῶν βιβλίων, μαθητολογίων καὶ παντὸν στοιχείων ἀφόρωτον. τὸ σχαλικὸν μέρος, ἢν ταμισκῆν ὑπερέσιαν, τὴν συντήρησιν ὅργανον καὶ λοιπὸν ὑλικόν, επίβλεψιν ἀπαραιτητούν για τὰ Ιδρύματα δους συνδιδάσκανταν ἐκαποντάραις ἀρέωντας καὶ θηλέοντας. ὑπάρτειον κ.λ.π. ὅλα τρίν' ὅλα καθηγητικὸν προσωπικὸν κύρους γιαδ ολεῖς τις σχολεῖς καὶ εἰδικότερες. Σύμποτιζεις προσωπικοῦ γενικά είναι σχεδὸν ἀνέφικτο, διότι δὲν ἐπιτρέπεται Ἰνας καθηγητῆς να διδάσκει καὶ μαθήματα για τὴν ἀρτίαν διδασκαλίαν τῶν δοπίων ὑπάρχει ἀλλος εἰδικότερος.

Ο πρώτος συδικός τῶν Ωδείων

Και καλά, θά μας πέθη, διαν εμεθα ένα φτωχό
κράτος που δεν έχει να θεραπεύσει τόσες όλες επιτακτι-
κές ανάγκες, ας κάνουμε λίγην υπομονή. Θά πάρουμε
διάλιστα και μερικούς, στην ένοηση μας εύνωμων Ελάχι-
στον πλέον, σκεπτικοίσται πού θα μας επαναλάβουν τό-
τον Αιώνων. «Τών οικιών ήμων έμπιπρα μενέντος ομείς
διδέστε» ή «Ας περιμένουμε τα ένισχυσμά της Μεδειάς μας
οι θεούτερων χρόνων».

Δέν μπορεί δημας δι' αύτὸν τὸν λόγον νὰ στομα-
θησῃ πάσα διλῆ ἐκδήλωσις τῆς ζωτικότητος ἐνὸς λα-
χοῦ ραπεᾶ καὶ σπλαγχνῶν τοῦ πλήν τῆς ἑλλαρα-
ίσιος τοῦ ἐπιουσίου. Πρέπει τουτούχρονα νὰ ἔξετάσω-
νται οὐτικενικά ποιὸν τὸ δυτικὸν μεριδίον πού
κιναίσται μέσα στὶς δὲς για τὴν ἀποτίθεσιν απάντη-
σης σε εισηγητὴ καὶ μουσικὴ μόρφωσις τῆς νεο-
λαΐσας καὶ τοῦ λαϊκοῦ μας.

"Η πατρίς μας δεν είναι πάλεον τό κρατίδιον ἔκεινο θα ἔχεισθαι χρόνια και καιρούς για νά λογοριάσεις και από μέσο ση μεγάλη Ἐδρωπαϊκή οἰκογένειας παρδόγων πολιτώμον. Σε πολλούς τη μις της ἐπιστήμη στέκεται περήφανος σημερά στο πλευρό τῶν μεγάλων ρωτῶν. Ἐκπρόσωποι μας της μεγάλης τέχνης πολλοί όπων διόπιν βγήκαν ἀπό τα οἰκουμενικά πολιτισμή. Ωμέλεις μας κρατούν φωτό τό Ἀλεξανδρίνον δύναμα σε πολλά μεγάλα κέντρα τῆς Δύσεως, και δεν θα ἔπειτε λόγω δναίμιας τοῦ προϋπολογισμοῦ των νά στρεψθή η γηγη τῆς δημοτικούργιας των πού είναι αὐτά τα Ιδρύματά μας, πού ἔχουν μέσα σε τόσες δόλας και μια σχλή πορεύεσθαι νά κάνουν τα ὀδόντατα προς τόνωνα πάσης προσπελάθεις πού γλενταὶ σε πολλά ἄπορκα κέντρα γιαν δημιουργία σημαντικῶν μουσικῆς κινηθεών και εἰς αὐτά.

ουν γεγενώταρε εύθρετος. Είναι δο μεγάλος ἐπικολιτικός, δο ἀθηναῖς ἡθοπλαστικός. Το διτ παρουσιάσθηκε σ' αὐτά τά ίδρυματα μιάν ἀρτία μουσική ἐπικοινωνίας οι έπιν μας κατ' ωραία μας δεν ἀπολέπει πάρα έναν ἀπό τοὺς τόπους για τὴν ἐξόφωτη τῆς κοινωνίας μας μαρτυρία τῆς λοιπῆς μορφωσεώς σ' ενέν πέντε με τούς ἀλλούς της πατριωτικούς συνέσεις. Είναι πάντα πολλάς κρατών με ίσους και μεγαλύτερους δικαιίους πάλι θεωρούμενος τούς δικιού μας.

Ἡ μουσικὴ ἀποτελεῖ σῆμα τὰ μεγάλαν κατηχη-
μένην. Εἶναι τὸ εὐαγγέλιον ἐκείνον ποὺ γραμμένον σὲ μά-
ταινθήν γλώσσα τῶν ἡγούμενών την φυχὴ καὶ χορεύ-
σις κρύπτεται τὸν ἀληθινόν πολεῖτομ, τὸν φιλαλη-
τα, τὰ ἀνώτερα ἑκενά θεωρήματα μὲν τὸ δόκιμο καὶ μόνον
ἀ τυπωθῆ ὑλιόμενο, ὃ ἔγωγες, ή βίᾳ. Ἀπὸ τις
τιλάδες ἔκεινες τοῦ κόδουμον ποὺ μὲ τόσην κατόντειν
αρακολουθεῖ τὶς συναυλίες μας καὶ ποὺ βγαλεῖ ἀπὸ
τὴ φυγικὴ ἀνθαπτικόνεμον, ἕνα μεγάλο ποστούν ἀ-
στειατεῖται ἀπὸ χθεινούν, μαθητῶν καὶ μαθητρίεων τῶν
δεινῶν μας ποὺ ὅν δεν ἐγκαίνη δαιοὶ μὲ ἐλεατική ἐ-
δούσα γιά να στοιδιόρμησουν στὸν ἀκαθάντη δρόμο
τῆς τέχνης ἔχουν δημος μεμφωσίασι στὸ παιδιά τους ἀπό
ἄλλας καὶ άλληρας τους τὴν δύναται στὴ μεγάλη τέ-
τη, τὴ λατρεία ποὺ πρέπει νὰ ἔχουν καὶ μάλιστα ὡς
Ἄλλες σι κάθε πνευματική, κάθε καλλιτεχνική δημι-
ατρία ποὺ ή πρώτη της καὶ έν πολλοῖς ὄσκυμι καὶ ση-
μαντικότερη διηθητικής της σημειώσηκε τὸν τὸν κα-
νανκαν καὶ ωρισι τούτον οὐρανῷ τῆς πατιστού μας.